

Küçük Tilkinin Teleskobu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Tilkinin Teleskobu

Aysel Banu YAVUZAL

Sıcak bir orman açıklığında, Rusty adında küçük bir tilki büyük bir meşe ağacının altındaki bir inde yaşıyordu. Rusty'nin parlak turuncu tüyleri, krem rengi bir göğsü ve ucu beyaz, kabarık bir kuyruğu vardı. Mavi örgü bir atkı takar ve notları için küçük kahverengi bir çanta taşırdı. Rusty her gece ağaçların üzerinde parıldayan yıldızları izlemeyi çok severdi. Onların ne olduğunu ve neden bu kadar parlak parladıklarını merak ederdi.

Bir akşam Rusty, bir dalda tünemiş bilge, yaşlı bir baykuş gördü. Baykuşun yumuşak gri-kahverengi tüyleri, kocaman altın rengi gözleri ve yuvarlak gözlükleri vardı. Küçük cepli koyu yeşil bir yelek giyyordu. 'Merhaba, küçük tilki,' dedi baykuş. 'Ben Oliver. Yıldızları izlediğini görüyorum.' Rusty başını salladı. 'Onlar hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum,' dedi. 'Bana öğretebilir misin?' Oliver gülümsedi. 'Elbette,' dedi.

Baykuş Oliver, Rusty'ye ayı, gezegenleri ve yıldızları anlattı. Rusty kocaman kehribar rengi gözlerle dinledi. 'Ama onları nasıl daha iyi görebiliriz?' diye sordu Rusty. Oliver bir an düşündü. 'Bir teleskop yapabiliriz,' dedi. 'Bir ne?' diye sordu Rusty. 'Uzaktaki şeyleri yakın gösteren bir araç,' dedi Oliver. 'Birlikte bir tane yapabiliriz.' Rusty'nin kuyruğu heyecanla sallandı. 'Yarın başlayalım!' dedi.

Ertesi gün Rusty ile Oliver malzemeleri topladılar. Uzun bir karton boru, birkaç eski mercek ve bir rulo bant buldular. Rusty'nin çantasında notları ve bir kurşun kalem vardı. 'Dikkatli olmalıyız,' dedi Oliver. 'Mercekler tam doğru şekilde hizalanmalı.' Rusty boruyu tutarken Oliver mercekleri yerleştirdi. Bütün öğleden sonra çalıştılar ve yavaş yavaş teleskop şekillendi. Rusty çalışırken mavi atkısı esintide dalgalandı.

Teleskop hazır olduğunda Rusty ile Oliver gecenin çökmesini beklediler. Gökyüzü karardı ve yıldızlar birer birer görüldü. Rusty teleskobu gökyüzüne doğrulttu. 'Vay canına!' diye soludu. 'Yıldızlar ne kadar büyük ve parlak görünüyor!' Oliver da teleskoptan baktı. 'Evet,' dedi. 'Ve görecek çok daha fazla şey var.' Sırayla aya ve parıldayan yıldızlara baktılar.

Bakarlarken Rusty garip bir şey fark etti. 'Oliver, bak!' dedi. 'Şuradaki yıldızlarda bir desen var.' Oliver gözlüklerini düzeltti ve teleskoptan baktı. 'İlginç,' dedi. 'Bir şekil oluşturan bir yıldız grubuna benziyor.' Rusty hemen deseni çantasındaki deftere çizdi. 'Bu ne olabilir?' diye merak etti. 'Öğrenelim,' dedi Oliver.

Rusty ile Oliver her gece gizemli deseni incelediler. Resimler çizip notlar aldılar. 'Kocaman bir ayağa benziyor,' dedi Rusty. 'Ya da belki bir kepçeye,' dedi Oliver. Gülüştüler. 'Nasıl hareket ettiğini izleyerek daha fazlasını öğrenebiliriz,' dedi Oliver. Böylece deseni gece gece izlediler. Gökyüzündeki konumunun nasıl değiştiğini gördüler. Rusty'nin çantası çizimler ve sorularla doldu.

Bir gece gökyüzünde bir kayan yıldızın parladığını gördüler. 'Dilek tut!' dedi Oliver. Rusty gözlerini sımsıkı kapadı. 'Yıldızlar hakkında her şeyi öğrenmeyi diliyorum,' dedi. Oliver kıkırdadı. 'Bu güzel bir dilek,' dedi. 'Ama unutma, öğrenmek zaman ve sabır ister.' Rusty başını salladı. 'Sabrım var,' dedi. 'Özellikle seninle birlikteyken.'

Ertesi gün Rusty orman kütüphanesine gitti. Yıldızlar hakkında büyük bir kitap buldu. 'Oliver! Bak!' diye seslendi. 'Bu kitap aynı deseni gösteriyor!' Oliver uçup geldi ve sayfaya baktı. 'Haklısın, Rusty,' dedi. 'Bu desene Büyük Kepçe deniyor. Büyük Ayı adı verilen daha büyük bir grubun parçası.' Rusty'nin gözleri parladı. 'Gerçek bir takımyıldız keşfettik!' dedi.

Rusty ile Oliver keşiflerini arkadaşlarıyla paylaşmaya karar verdiler. Tavşanları, sincapları ve fareleri bir yıldız şenliğine davet ettiler. O gece herkes açıklıkta toplandı. Rusty ile Oliver onlara teleskobu gösterdiler. 'Buradan bakın,' dedi Rusty. 'Büyük Kepçe'yi görebilirsiniz!' Arkadaşları sırayla baktılar ve hayretle soludular. 'Bu harika!' dedi küçük bir tavşan.

Oliver yıldızların gökyüzünde nasıl hareket ettiğini anlattı. 'Dünya dönüyor,' dedi. 'Bu da yıldızlar hareket ediyormuş gibi görünmesine neden oluyor.' Rusty ekledi: 'Ve yıldızları kullanarak yolumuzu bulabiliriz.' Arkadaşları birçok soru sordu. Bazılarını Rusty, bazılarını Oliver yanıtladı. Herkes yeni bir şey öğrendi. 'Arkadaşlar birlikte öğrenince öğrenmek eğlencelidir,' dedi Rusty. Oliver başını salladı. 'Gerçekten öyle,' dedi.

Yıldız şenliğinden sonra Rusty ile Oliver yıldızların altında yalnız oturdular. 'Sadece bir soruyla başladık,' dedi Rusty. 'Şimdi ise bir teleskobumuz ve yıldızları seven koca bir arkadaş grubumuz var.' Oliver gülümsedi. 'Merakın gücü budur işte,' dedi. 'Arkadaşları bir araya getirir.' Büyük Kepçe'ye baktılar ve gurur duydular. 'Sırada ne keşfedeceğiz?' diye sordu Rusty. 'Kim bilir?' dedi Oliver. 'Her gece yeni bir maceradır.'

O geceden sonra Rusty ile Oliver her açık akşam buluştular. Teleskoplarını meşe ağacının yanındaki küçük bir kulübede tuttular. Sırayla aya, gezegenlere ve yıldızlara baktılar. Gördükleri hakkında resimler çizip hikâyeler yazdılar. Bazen arkadaşları da onlara katıldı. Orman bir hayret ve öğrenme yeri oldu. Ve Rusty'nin mavi atkısı hep gece esintisinde dalgalandı.

Bir akşam Oliver, Rusty'ye küçük bir defter verdi. 'Notların için,' dedi. 'İyi bir gökbilimci oluyorsun.' Rusty deftere sarıldı. 'Teşekkür ederim, Oliver,' dedi. 'Sen en iyi öğretmensin.' Oliver'ın altın rengi gözleri parıldadı. 'Sen de en iyi öğrencisin,' dedi. 'Ama biz aynı zamanda arkadaşız. En önemli şey bu.' Gülümsediler ve gökyüzüne baktılar.

Rusty ile Oliver yıldızları birlikte incelemeye devam ettiler. Kuyruklu yıldızları ve galaksileri öğrendiler. Yeni teleskoplar yapıp arkadaşlarıyla paylaştılar. Her gece yeni bir macera getirdi. Ve arkadaşlar birlikte öğrenince öğrenmenin eğlenceli olduğunu hep hatırladılar. Küçük tilkinin teleskobu dostluklarının ve meraklarının simgesi oldu. Ve ormanın üzerindeki yıldızlar biraz daha parlak parladı.

Böylece sıcak orman açıklığında küçük bir tilki ile bilge bir baykuş gökyüzüne baktılar. Yıldızların birçok sır sakladığını biliyorlardı. Ama en güzel sırrın dostluk olduğunu da biliyorlardı. Teleskopları ve defterleriyle her şeye hazırdılar. Her gece yeni bir şey öğreneceklerdi. Ve her gece dostlukları daha da büyüyecekti. Son.